

хилйади мжже въ този свѣтъ. Тѣй трѣбва да гледатъ хората на новото учение. Абсолютна свобода трѣбва да дадемъ. Ако азъ извърша едно прѣстѣпление, дѣ ще ме хванатъ хората? Ревнивостъ имаме, това-онова. А щомъ едно нѣщо се върши въ името на любовта и мъдростта, въ него прѣстѣпление нѣма. Когато ние прилагаме Божиата Любовъ, и Богъ е въ насъ; когато азъ съмъ въ Бога, и Богъ е въ мене, и той свърши извѣстна работа, тогава човѣкъ се издига. Ще дойдатъ изкушения: но безъ Бога и безъ Любовта е най-лошо, а съ Бога и съ Любовта ще извършимъ най-доброто дѣло. Богъ всичко може да извърши. Безъ Любовъ ще извършимъ най-лошото, а съ Любовъ ще извършимъ най-доброто. И всички трѣбва така да мислятъ. И, щомъ влѣзе тази Любовъ вътрѣ въ васъ, да не се грѣете само. Христосъ, живата Любовъ, не се грѣеше, а седѣше вързанъ. Любовта не е Петъръ въ свѣта. Ти си жена или мжжъ и взаимно се подозирате. Че ти, ако подозирашъ мжжа си, Христосъ въ твоето сърце ли е? Христосъ е при Пилата — горѣ, а Петъръ е долу, при слугитѣ. Ти отъ кои си? Ето приложението, на което искамъ да обърна вниманието на всинца ви — на млади и на стари. Да вложимъ този великъ принципъ на Любовта. „Мжчно е, много е мжчно.“ Зная, че е мжчно, то е единъ отъ най-труднитѣ изпити: да пуснешъ Любовта въ сърцето си. Не мислетѣ, че ние трѣбва да пуснемъ злото въ кѣщи, но това зло можемъ да го замѣстимъ. Азъ не говоря за историческия Христосъ, не говоря и за козмическия, но говоря за този Христосъ на Любовта, който е сега живъ вътрѣ въ насъ. И, ако ние всички бихме знаели туй, ние щѣхме да създадемъ новъ свѣтъ. Като видимъ онѣзи слуги, ще кажемъ: „Може той да има карма“. Правовѣрнитѣ казватъ: „Той е грѣшникъ“, а сегашната карма — имашъ да страдашъ — тази карма азъ мога да я смекча, и ще ти кажа; „Ела, братко, азъ ще я подѣля наполовина съ те-